

Ik ben 46 jaar, getrouwd en heb twee zonen. Ik werk als kantoordirecteur bij de Cloyes Bank in Rotterdam. De titel directeur klinkt geweldig maar dan heb ik, want er werken maar 13 mensen op kantoor. Ik tot stand brengen, in mijn paval begrijp kweken tussen twee partijen is boeiend. Daarvoor is logica en juiste argumenten nodig. Wanneer in dienst verlening, wat bankiere toch is, je je zelf pawaardeert weet door de andere partij dan creëert dat een gevoel van vervulling. Toch kan het geen levensvervulling voor mij zijn. Daarom wil ik bekend worden, pawaardeerd worden door mijn ~~andere~~ belaystellingen. Nu is het toevallig dat ik grote interesse heb in de mens, maar vooral in ~~re~~ Creativiteit.

teit, die voor mij cultuur-tijd geboden is. De denkende mens waarvan de pedachte voor derden volgaankelijke is.

Achtergrond: in 1940

geboren in Indië; planterszoon. Onbezorgde jeugd gehad na de oorlog, en opgevoed zoals een ieder, met weinig overvloed. Ik denk dat ik een laag bloei ben, zoals ook mijn vader. Ik mijn jeugd op ~~fl~~atland opgefroed, was ik deel van de natuur (van de boeren-jeugd; water (de boster schelde) had een grote aantrekkingskracht op mij. Leerkennis, zonder dat interesse pleekt was, vond ik lastig. Ik ben dan ook op de lagere school in de vijfde klas blijven zitten. De officiële lezing is dat ik in mijn jeugd in 't appenkamp heb gezeten en toch heel wat achterloop-lichamelijke

als peestelijk bij mijn leeftijd penoten. ³
Hoe nu mijn tweemaal blijven zitten
op de middelbare school reekende pr-
praak moet worden, is voor mij een raadsel.
Jouan 't interesseerde mij een boek.

Ik droomde van de zeevaart, wilde
stuurman worden. Na de HBS-B (een must)
- korte opleiding zeevaartschool, vakpericet,
dus een jaar lanker op de middelbare
school was ook een kans.

Ik wist als kind dat ik bij een
familie behoorde, die, vanwege het
zichtbare bezit - een bedrijf - en vanwege
dat de familieleden ^{die} zeer veel reisden,
(ook naar exotische landen) in hun
omgeving met respect werden beschouwd.

Ik denk niet dat ik uit een perin kwam,
waar de ouders hun doen en laten zich
leek op de kinderen in teelden. Ik ~~voelde~~
wel dat alle mogelijke ondersteuning werd
verleend om ons te ont plooiën. Je werd
overigens niet ^{alleen} geboren in je eigen familiekring
maar ook in de relatie van je ouders
't sprak vanzelf dat je op boten mee reilde
van de kennis, mee naar talloze recepties
ging

in de buurt. In het perin werd over ⁴
de wereld situatie gesproken, politiek kwam
aan de orde. Als kinderen moesten we
stil zijn tijdens de nieuwsberichten.
feen filosofische onderwerpen kwamen aan
de orde, er werd niet permissieerd.
Er is wel veel over tuinen en de landbouw.
In de problematiek van een familie be-
drijf. Ik denk, dat ik als kind zeer
zelfstandig was, proef mijn levenswijze
pijn. Ik pijn wel naar de padvindery
omdat je vriendjes pijnen, maar de
depressieve peest heb ik schaat.
Ik heb dan ook met ~~acting~~ veel
mold afscheid genomen. Opens kwam je
terug van het padvinders kamp en bij
thuiskomst moest je velen mee naar
het velen huis, want je moeder was
geopereerd. Waaraan braep je, maar
de explicatie bleef vaaf en je was
niet bij machte om je krapen te
preciseren. Ze werd weer beter en
dat was toch het belangrijkste.